

Sútra Lotosu
skvostné Dharmy
(Lotosová sútra)
Vidím Buddhovy syny,
zdatné v obojí
meditaci a moudrosti,
kteří užívají nezměrná
množství podobenství,
aby vyložili Dharmu
(pravé učení)
shromáždění,
majíc potěšení v kázání
Dharmy, konvertující
bódhisattvy
(duchovní praktikující),
porážejíc legie
d'ábla a bušíc
na buben Dharmy.
A vidím bódhisattvy
dokonale klidné a tiché,
ctěné nebeskými
bytostmi a draky, ale
nevnímají to jako blaho.
A vidím bódhisattvy
žijící v lesích,
vyzařující světlo, zachraňují
ty, kdo trpí v pekle,
zapřičiňují, že se vydávají
na cestu Buddha.
A vidím syny Buddha,
kteří ještě nikdy nespali,
kteří neustále krouží lesem
kteří neustále krouží lesem,
pilně hledajíc cestu Buddha.
A vidím ty, kteří dodržují
pravidla, bez vady
ve svém jednání, čistí jako
klenoty a drahokamy
a s takovými způsoby
hledajíc cestu Buddha.
A vidím Buddhovy syny
udržující si sílu ducha,
jak přijímají zneužívání
a rány od osob
nadutých arogancí,
přejíc si vytrpět to všechno,
a tím způsobem
hledajíc Buddhovu cestu.
Vidím bódhisattvy
vzdalovat se

od lehkomyšlnosti
a smíchu
a pošetilých společníků,
jak se přátelí
s osobami moudrosti,
sjednocují svoji mysl,
rozhánějí zmatení,
pořádají své myšlenky
na hoře a v lese
po milión, tisíc,
deset tisíc let
tímto způsobem
hledajíc cestu Buddha.
Nebo vidím bódhisattvy
s lahodnými věcmi
k jídlu a pití
a stovky druhů
léčivých nápojů,
jak je nabízejí
Buddhovi a jeho mnichům;
skvělé šaty
a nejkvalitnější roucha
stojící tisíce
nebo desetitisíce, nebo šaty,
neodhadnutelné ceny,
jak je nabízejí Buddhovi
a jeho mnichům;
tisíc, deset tisíc,
milion druhů
ozdobených příbytků
ze santalového dřeva
a mnohé úžasné
kusy lůžkovin,
jak je nabízejí Buddhovi
a jeho mnichům;
neposkvněné zahrady
a háje, které oplývají
květinami a ovocem,
tekoucí prameny
a koupaliště,
jak je nabízejí Buddhovi
a jeho mnichům;
dary tohoto
nebo mnoha jiných
úžasných druhů
jsou předkládány
s radostí a bez lítosti,
neboť hledají
nepřekonatelnou cestu.
Nebo jsou zde bódhisattvové,

kteří vykládají Dharmu
pokojného vyhasnutí,
dávajíc různé
druhy instrukcí
bezpočtu živých bytostí.
Nebo vidím bódhisattvy
pohlížející na podstatu
všech věcí, jako by
neměla znaky duality,
jako by byla prázdný prostor.
A vidím Buddhovy syny,
jejichž myslí nemají
žádné přichylnosti,
kteří užívají
tuto úžasnou moudrost,
aby hledali
nepřekonatelnou cestu.
Manjushri, jsou zde
také bódhisattvové,
kteří po Buddhově
odchodu do vyhasnutí
nabízejí dary jeho ostatkům.
Vidím Buddhovy syny
stavět památné věže
tak nesčetné, jako je
zrn písku v Ganze,
zdobíc s nimi
každou zem,
ozdobené věže
vznosné a úžasné,
pět tisíc yojanasů
(Védská jednotka
vzdálenosti) vysoké,
jejich šířka a hloubka
přesně dva tisíce
yojanasů,
každá z těchto
památných věží
s tisíci praporů
a faborů,
se závěsy oživenými
drahokamy jako kapkami
rosy a ozdobnými
harmonicky zvonícími zvony.
Tady nebeské bytosti,
draci, duchové, lidé
a nečlověčí bytosti
s kadidlem, květinami
a hudbou neustále
nabízejí dary.

Manjushri,
 tito Buddhovi synové,
 aby nabídli dary ostatkúm,
 zdobí památné věže tak,
 že každá země,
 taková jaká je,
 je výjimečně
 skvostná a půvabná,
 jako nebeský král stromů,
 když se jeho květiny
 rozevřou a rozvinou.
 Když Buddha vyzařuje
 paprsek světla,
 můžeme já i další
 členové shromáždění
 vidět tyto krajiny
 ve všech jejich rozmanitých
 výjimečných divech.
 Nadpřirozené síly
 Buddhů a jejich moudrost
 jsou vskutku vzácné;
 vyzařováním jednoho
 čistého paprsku světla,
 Buddhové osvětlují
 bezpočty zemí.
 Já i ostatní jsme to viděli
 Já i ostatní jsme to viděli,
 dostalo se nám něčeho,
 co jsme nikdy předtím
 nepoznali. Buddhův syne,
 Manjushri, prosím tě
 o urovnání pochybností
 ve shromáždění.
 Čtyři druhy věřících
 vzhlížejí v radostném
 očekávání, upírajíc
 pohledy na tebe a na mě.
 Proč Ten, který je
 celým světem vážený,
 vyzařuje tento
 paprsek jasnosti?
 Synu Buddhův,
 dej včasnou odpověď,
 utiš pochybnosti
 a způsobenou radost!
 Jaké bohaté užitky
 vzejdou z vysílání
 tohoto paprsku jasnosti?
 Musí být Budhovým
 želaním vysvětlit

skvelú Dharmu,
 ktorú získal, keď sedel
 na mieste praktikovania.
 Musí mať proroctvá,
 s ktorými sa chce zveriť.
 Má nám ukázať
 krajiny Budhu
 s ich ozdobami a čistotou
 početných pokladov
 a my sme videli
 ich Budhov –
 toto sa neudialo
 kvôli malým dôvodom.
 Manjushri, musíš vedieť.
 Štyri druhy veriacich,
 draci a duchovia
 hľadajú na teba
 v domnienkach, zvedaví,
 aké vysvetlenie poskytnieš.
 V tom čase Manjushri
 povedal bodhisattvovi,
 Mahasattva Maitreyovi
 a ďalším veľkým ľuďom:
 „Dobří ľudia,
 predpokladám, že Budha,
 Svetovo Uctievaný,
 želá si teraz vysvetliť
 veľkú Dharmu,
 zoslať dážď veľkej Dharmy,
 zatrúbiť na lastúru
 veľkej Dharmy,
 udrieť na bubon
 veľkej Dharmy,
 objasniť význam
 veľkej Dharmy.
 Dobří ľudia,
 v minulosti som videl
 túto priaznivú predzvesť
 medzi Budhami.
 Vyžarovali takéto lúč svetla
 a potom vysvetlili
 veľkú Dharmu.
 Preto by sme to teraz
 mali vedieť,
 keď súčasný Budha
 prejaví toto svetlo,
 urobíme to podobne.
 On chce spôsobiť,
 aby všetky živé bytosti
 počuli a rozumeli Dharme,

čo je ťažké,
 aby jej celý svet veril.
 Preto zjavil
 túto priaznivú predzvesť.
 Dobří ľudia, kedysi,
 v čase, ktorý bol
 nezmerným, nekonečným,
 neuveriteľným počtom
 asamkhyá kálp (veľmi,
 veľmi dlhé časové obdobie)
 v minulosti,
 žil Budha
 menom Slnko Mesiac Jas,
 Tathagata,
 hodný milodarov,
 ktorý mal pravé
 a univerzálne poznanie,
 dokonalú jasnosť a chovanie,
 úžasné
 porozumenie svetú,
 bol nedostihnuteľne cnostný,
 tréner ľudí,
 učiteľ nebeských
 a ľudských bytostí, Budha,
 Svetovo Ctený,
 ktorý vysvetlil
 správnu Dharmu.
 Jeho vysvetlenie bolo
 dobré na začiatku,
 dobré uprostred
 a dobré aj na konci.
 Význam bol hlboký,
 ďalekosiahly,
 slová boli obratné
 a úžasné.
 Bolo to číre
 a bez prímiesí, úplné,
 čisté a bez poškrvny
 a nieslo to znaky
 praktikovania Brahmy.
 Pre dobro hľadajúcich,
 aby sa stali poslucháčmi,
 odpovedal
 vysvetlením Dharmy
 štyroch vznešených právd,
 aby mohli prekročiť
 narodenie, starobu,
 chorobu a smrť
 a dosiahli nirvánu.
 Pre dobro hľadajúcich,

aby sa stali
 pratyeka Budhami
 (prebudenými Budhami),
 odpovedal
 vysvetlením Dharmy
 dvanásť krát spojenej
 reťaze príčinnosti.
 Pre dobro bodhisattvov
 odpovedal
 vysvetlením šiestich
 paramitas (dokonalostí),
 vďaka čomu dosiahli
 anuttara-samyak-sambodhi
 (najvyššiu dokonalosť)
 a nadobudli múdrosť,
 ktorá zahŕňa všetky druhy.
 Potom tam bol ďalší Budha,
 ktorý sa tiež volal
 Slnko Mesiac Jas,
 a ešte jeden Budha, tiež
 menom Slnko Mesiac Jas.
 Bolo tam dvadsať tisíc
 takýchto Budhov, všetci
 s rovnakým pomenovaním,
 všetci sa volali
 Slnko Mesiac Jas.
 A všetci mali
 rovnaké priezvisko,
 priezvisko Bharadvaja.
 Maitreya,
 mal by si rozumieť,
 že od prvého Budhu
 až po posledného, všetci
 mali rovnaké pomenovanie,
 všetci sa volali
 Slnko Mesiac Jas.
 Boli hodní všetkých
 desiatich mien a Dharma,
 ktorú vysvetľovali,
 bola dobrá na začiatku,
 dobrá v strede
 a dobrá aj na konci.
 Posledný Budha,
 kým ešte neodišiel od rodiny,
 mal osem kniežacích synov.
 Prvý sa volal
 Majúci Zámer,
 druhý sa volal
 Dobrý Zámer,
 tretí sa volal

Nezmerateľný Zámer,
 štvrtý sa volal
 Skvostný Zámer,
 piaty sa volal
 Rastúci Zámer,
 šiesty sa volal
 Zámer Zbavený Pochýb,
 siedmy sa volal
 Opakovaný Zámer,
 a ôsmy sa volal
 Zámer Dharmy.
 Dôstojnosť a cnosť
 k nim prichádzala ľahko
 a každý z nich vládol
 ríši so štyrmi svetadielmi.
 Keď tieto kniežatá počuli,
 že ich otec zanechal
 rodinný život
 a dosiahol
 anuttara-samyak-sambodhi,
 všetci sa vzdali svojho
 postavenia kniežat'a
 a nasledovali ho,
 opustiac rodinný život.
 Pochopiac túžbu
 po Veľkom Vozidle,
 neustále vykonávali
 praktikovanie Brahmy
 a všetci sa stali
 učiteľmi Dharmy.
 Zasadili už dobré základy
 v spoločnosti tisícich,
 desať tisícich Budhov.
 V tom čase Budha
 Slnko Mesiac Jas kázal
 sútru Veľkého vozidla
 s názvom
 Nezmerateľné významy,
 Dharmu
 na vyučovanie Bodhisattvov,
 ktorá je strážená
 a uchovávaná v mysli
 Budhami.
 Keď skončil s kázaním sútry,
 sadol si so skríženými
 nohami doprostred
 veľkého zhromaždenia
 a vstúpil do samádhi miesta
 nezmerateľných významov,
 jeho telo a myseľ

sa celý čas ani nepohli.
 V tom čase z Neba padali
 kvety mandarava,
 veľké kvety mandarava,
 kvety manjushaka
 a veľké kvety manjushaka,
 a zasypávali Budhu
 a veľké zhromaždenie,
 a všade
 sa svet Budhu triasol
 a chvel
 šiestimi rôznymi spôsobmi.
 V tom čase
 mnísi, mníšky,
 laici,
 nebeské bytosti, draci,
 yakshas (prírodní duchovia),
 gandharvas
 (rasa polobohov),
 asuras (najnižší stupeň
 božstiev a polobohov),
 garudas (krásny
 múdry vtáčí tvor,
 v ktorom sa snúbia črty
 bohov a zvierat),
 kimnaras
 (nebeskí hudobníci,
 spoly ľudia, spoly vtáci),
 a mahoragas
 (veľkí hadi),
 ľudské i neľudské bytosti
 v zhromaždení,
 ako aj malí králi,
 a kolesom otáčajúci
 múdri králi – všetci
 v tomto veľkom zhromaždení
 získali to,
 čo predtým nikdy nemali
 a naplnili sa radosťou,
 spínali svoje dlane spolu
 a hľadeli na Budhu
 so srdečnosťou.
 V tom čase
 Tathagata
 vyžaroval lúč svetla
 z chumáča bielych chlupov
 medzi obočím,
 jednej z jeho typických črt,
 osvetľujúc
 osemnásť tisíc

krajín Budhu
východným smerom.
Neexistovalo miesto,
ktorým to svetlo nepreniklo,
tak ako ste ho videli
teraz osvetliť
tieto krajiny Budhu.
Maitreya, mal by si
tomuto porozumieť.
V tom čase v zhromaždení
bolo dvadsať miliónov
bodhisattvov,
ktorí boli šťastní a dychtili
po vypočutí si Dharmy.
Keď títo bodhisattvovia
uzreli tento lúč svetla,
ktorý osvetľoval
všetky krajiny Budhu,
získali to,
čo predtým nikdy nemali.
Želali si poznať
príčiny a podmienky,
ktoré spôsobili toto svetlo.
V tom čase tam bol
bodhisattva menom
Podivuhodne Jasný,
ktorý mal
osemsto žiakov.
V tomto čase Budha
Slnko Mesiac Jas
vyšiel zo samadhi,
pretože Bodhisattva
Podivuhodne Jasný
kázal sútru
Veľkého Vozidla
zvanú Lotos skvelej Dharmy,
Dharmy na poučenie
bodhisattvov,
ktorá je strážená
a uchovávaná v mysli
Budhami.
Po šesťdesiat malých kálp
(obdobie štyristo tridsať dva
miliónov rokov
smrteľníkov,
merajúce trvanie sveta)
Budha zotrval na svojom
sedadle bez vstávania
a poslucháči v zhromaždení
v tom čase

tiež zotrvali sedieť po dobu
šesťdesiat malých kálp,
ich telá a mysle
a za celý čas ani nepohli.
A predsa sa im zdalo,
že počúvali Budhovu reč
nie dlhšie než
po dobu jedného jedla.
V tom čase
nebola v zhromaždení
ani jediná osoba,
ktorá by na tele či mysli
mala čo i len najmenší
pocit únavy.